

Отже, можна зробити висновок, що індустріальні парки постають важливим інструментом для розвитку економіки та забезпечення стійкого зростання країни. Вони створюють сприятливі умови для підприємницької діяльності, надаючи доступ до необхідних ресурсів та інфраструктури. Активна діяльність індустріальних парків в Україні призведе до прискореного розвитку промисловості, залучення інвестицій та створення нових робочих місць. Робота вітчизняних індустріальних парків має потенціал покращити економічне становище нашої країни, розширити експортні можливості та надати поштовх технологічному прогресу.

Література

1. Бенівська Л. Я. Індустріальні парки як інструмент розвитку регіональної економіки: теоретичні аспекти. *Соц.-ек. проблеми сучас. періоду України*. – 2014. – Вип. 3(107) – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://ird.gov.ua/sep/sep20143\(107\)/sep20143\(107\)_509_BenovskaLY.pdf](http://ird.gov.ua/sep/sep20143(107)/sep20143(107)_509_BenovskaLY.pdf) (дата звернення: 14.07.2023)
2. Прорвемся через парк. *Вісник Міністерства доходів и зборів України*. – 2013. – № 19
3. Вовк В.М. Моделювання виробничих процесів у великопанельному домобудуванні: навчальний посібник. Київ: НМК ВО, 1991. 191 с.
4. Гальчинська Н. Правовий режим земель індустріальних парків в Україні. *Право України*. 2010. №1. С. 194-199
5. Новиков А. Виробництво в оренду. Індустріально-промислові парки – новий сегмент вітчизняного ринку комерційної нерухомості. *Дзеркало тижня*. 2006. 1–7 липня. № 25 (604).
6. Бойко О. М. Світовий досвід надання податкових преференцій суб'єктам господарювання (на прикладі створення та розвитку індустріальних парків). *Формування ринкових відносин в Україні*. 2013. № 11 (150). С. 49–55.
7. Земельний кодекс України: Закон України від 25 жовтня 2001 р. № 2768-III. Відомості Верховної Ради України. 2002. № 3–4. Ст. 27. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text> (дата звернення: 14.07.2023)
8. Эгорова О.О. Щодо заходів стимулювання створення та функціонування індустріальних парків в Україні». - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1340/>

Пушкар Т. А.

Харківський національний університет
міського господарства ім. О. М. Бекетова,
к.е.н., доц., доцент кафедри економіки та маркетингу

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ВІДКРИТОГО ІННОВАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ

Четверта промислова революція, визначивши основні цифрові інноваційні тренди, створила усі передумови для формування новітніх підходів до взаємодії в сфері інноваційної діяльності. Цифровізація, базуючись на принципах прозорості та відкритості, передбачає перебудову існуючих моделей та створення структур, які, по-перше, реалізують базові принципи, а по-друге, враховують фундаментальні зміни щодо руху наукового знання та трансферу технологій. Отже, в умовах цифрових трансформацій відбувається формування новітнього інноваційного простору, який потребує перебудови підходів до інновацій та інноваційної діяльності на усіх рівнях: мікро, макро, міжнародному.

Підґрунтям трансформації інноваційної діяльності на сучасному етапі є розуміння і прийняття того, що в умовах відкритості інформаційного простору, підвищенні доступності інформації ідея, яка може стати основою інновації та, в результаті, отримати комерціалізацію, може на будь-якому етапі (науково-дослідницьких робіт або розробки) отримати своє впровадження в компанії, яка не виступає її автором, або буди передана для реалізації іншим суб'єктам економічної діяльності. Вільний рух новацій та інновації в цифровій економіці сприяє подоланню втрати потенційних інновацій, формує нове бачення співпраці в сфері інновацій і дозволяє подолати низку проблемних питань, які виникають в умовах переважно моделей

внутрішніх інновацій. Як визначав один із фундаторів моделі відкритих інновацій Г. Чесбро, в умовах внутрішніх інновацій компанії потрапляють у пастку «замкнутого» кола інновацій, коли, щоб утримувати лідерські позиції на ринку, компанії повинні значну частину прибутку від інновацій спрямовувати на найбільш капіталоемний сектор – науково-дослідницькі роботи, а зростаючі капіталовкладення у власні наукові розробки, результати яких в подальшому капіталізуються у вигляді інновацій, надають можливість отримувати надприбутку [1]. Розірвати коло внутрішніх інновацій – «наукові розробки – інновація – прибутки – вкладення в наукові розробки» – дозволяє застосування новітніх підходів на основі моделі відкритих інновацій [2]. Важливим питанням, яке дозволяє вирішити модель відкритих інновацій, є втрата ідей, які компанія розробник не планує або не має ресурсів реалізувати.

Формування відкритого інноваційного простору передбачає вирішення тих проблемних питань, що є об'єктивними результатами реалізації моделі внутрішніх інновацій, зокрема втрати потенційних ідей, що можуть бути реалізовані у вигляді інновацій, а також здійснювати перерозподіл ресурсів за рахунок зосередження уваги на базових, найбільш актуальних для компаній наукових розробках і отримання можливостей інвестування в інші, окрім наукових досліджень, сфери діяльності, розширення використання можливостей кооперації в сфері науки та інновацій, підтримки «проривних» стартапів. Переваги, які надає реалізації моделі відкритих інновацій, виступають вагомим стимулом для створення моделей і організаційних структур для їх реалізації на усіх рівнях. На міжнародному рівні прикладом реалізації є проголошена ЄС концепція «Open innovation 2.0», а також створення платформ (наприклад «Хмара відкритої науки» ЄС) для розвитку наукової співпраці за принципами відкритої науки. На макрорівні та мікрорівнях інструментом формування відкритого інноваційного простору є використання такого цифрового інструменту як створення цифрових платформ відкритих інновацій. Використання цифрових інструментів надає можливість створення інноваційний відкритих платформ з екосистемами, які включають спонсорів платформ, експертів, підприємства, стартапи, що дозволяє об'єднувати зусилля та ресурси для пошуку новітніх технологічних рішень, прототипування та спільної розробки, а також вирішення соціально значимих завдань. Дані екосистеми дозволяють реалізувати усі основні принципи моделі відкритих інновацій: вільний рух ідей, залучення академічної науки і зовнішніх незалежних дослідників, розвиток венчурного інвестування, спільне використання ресурсів, реалізації стартапів як пілотних проєктів. Ще одним елементом відкритого інноваційного простору, активний розвиток якого став можливий завдяки всебічного впровадження цифрових інструментів, є краудфандингові платформи. Потужний інструмент фінансування новітніх ідей на основі цифрової платформи залучення коштів відкриває значні можливості для широкого кола інноваторів.

Отже, реалізація принципів відкритих інновацій на усіх рівнях економічної діяльності, базуючись на можливостях, які надає цифровізація, створює нові умови для пошуку як інноваційних ідей, так і для реалізації інноваційних проєктів. Відкритий інноваційний простір, активізація трансферу технологій, формування новітніх умов для співпраці, поряд з значними перевагами, створює ряд викликів: трансформація підходів до захисту та використання інтелектуальної власності, етики використання наукових розробок, кібербезпеки, зокрема захисту цифрових інноваційних платформ. Для України розвиток власних відкритих інноваційних платформ як за підтримки держави, так і комерційних, становлення інноваційних екосистем на принципах відкритості є вагомим драйвером інноваційного розвитку.

Література

1. Chesbrough, H. (2016). Managing Open Innovation. *Research-Technology Management*. 47, 23-26.
2. Chesbrough, H. (2003). *Open Innovation: The New Imperative for Creating and Profiting from Technology*. Boston: Harvard Business School Press.